

anhydru prin potassiumă; se formează în această reacție chlorură de potassiumă și de aluminumă. Se toarnează apă pe această masă, însă disolvențul chlorurul de potassiumă, și lăsă aluminumul

OXIDU DE ALUMINIU. — ALUMINIU. Al_2O_3 .

Acest oxidă există în cantitate mare în natură; se găsește în arci, măgneziu, feldspat, mica, etc., și într-o mare parte din minerale.

Kind alumina este cărată, și se dă numele de Corindon. Corindonul este săbantă cea mai tare ce se poate obține după diamant. Densitatea sa este de 3,97. Cristaliză în dodecaedri și trianțe isoceli, sau în prisme eksaedepe.

Corindonul se numește corindonă hidroaliniă sau saphiră și este transparent. Dacă corindonul este colorat în roșu, se numește Rubină orientală; dacă este albastru, se numește saphiră; dacă este verde, constituie smeraldul orientală. Kind este galben, se numește Topazul orientală; Ametistul orientală, dacă este violet. Sunt aceste diferențe variante, corindonul constituie petre prețioase, și cîrora prezintă se compara adesea cu diamantul.

Smeriglială este un corindonă ce conține o cantitate destulă de măre de fier; se întrevințează spre a tăia aratele, și lastruri oglinzile, metalurile, etc.

Spre a prepara alumina cărată prin călăuză, se întrevințează opiniile modul D. Gay-Lussac, care este călăuză pentru alumenul ammoniacală, care are formațiunea următoare: $(\text{NH}_3\text{OH}, \text{SO}_3^2), (\text{Al}^3\text{O}_3, (\text{SO}_3^2)^2), 24\text{HO}$. Toate elementele ce intrează în această sare se derapă prin căldură, astfel de aluminiu, care rămâne foarte cărată.

Alumina preparată astfel este albă, se lipsește de lăptă; nu se topeste pînă la temperatură de cîteva grade și se produsă în focul arării; începe să se topă la 1200°C și rezultă gazul hidrogenă și oxigenă și debine prea fierică: nu se trage în fîrșu, ca silicea. D. Gaudin, tonind-o și purificând chromatul de aluminiu, a dovedit rezultatul